

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 22Csp/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223201637
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kolárik
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2223201637.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudcom JUDr. Andrejom Kolárikom v právnej veci žalobcu: UBC 2020, k.s., sídlo: Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, IČO: 53 151 135, správca úpadcu Silverside, a. s. v konkurze, IČO: 50 052 560, sídlo: Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, zast.: VIVID LEGAL, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom: Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: K. I., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: N. XXX/X, XXX XX A. I., o zaplatenie 5 000,- EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3 148,63 EUR, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,58 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 19. 05. 2023 domáhal zaplatenia sumy 5 000,- EUR s príslušenstvom a zmluvnou pokutou vo výške 643,87 EUR. Žalobu odôvodnil tým, že je správcom konkurznej podstaty úpadcu - spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze (ďalej len „úpadca“ alebo „veriteľ“), na majetok ktorej bol Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022, zverejneným v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 zo dňa 29. 09. 2022 pod číslom K056351, vyhlásený konkurz. Veriteľ na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) XXXXXXXXXX uzavretej dňa XX. XX. XXXX medzi veriteľom a žalovanou poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 5 000,- EUR so zmluvným úrokom 21,43 % p.a.. Žalovaná sa zaviazala splácať úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 136,49 EUR. Žalovaná sa dostala so splácaním úveru do omeškania. Žalobca upomienkou č. 1 z 22. 06. 2017 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky Úveru, ako aj na náhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov žalobcu a súčasne upozornil žalovanú, že si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Žalobca výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa 12. 07. 2017 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne upozornil žalovanú, že (i) si žalobca od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo zmluvy. Žalobca poukázal na § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ktorého došlo dňom vyhlásenia konkurzu k splatnosti všetkých nesplatených pohľadávok a záväzkov veriteľa - úpadcu. Uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR dňa 29. 09. 2022, a teda účinok zosplatnenia zo zákona nastal dňa 30. 09. 2022. Keďže sa žalovaný

dostal do omeškania so splácaním úveru, žalobca má nárok na zaplatenie (i) zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. Zmluvy) a (ii) zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy). Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie (i) dlžnej istiny úveru vo výške 5 000,- EUR, (ii) zmluvných úrokov vo výške 21,43 % ročne, t.j. celkovo vo výške 3 189,40 EUR, (iii) zmluvnej pokuty vo výške: 10 % p.a. zo súm omeškaných splátok úveru v súhrnnej výške (pokuty) 643,87 EUR, (iv) zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo súm omeškaných splátok úveru splatných v období od 16. 06. 2020 až 16. 05. 2022, ako ho žalobca špecifikoval pre každú jednotlivú splátku v žalobe, a (v) náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 7,- EUR.

2. Na podporu svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: oznámenia z obchodného vestníka č. K024068 a K056351 (č.l. 7 - 9), Platobná disciplína k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXX XXX XXX (č.l. 10), Posledná výzva s doručenkou (č.l. 11 - 12), Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby - spotrebiteľov (č.l. 13), Upomienka č. 1 s doručenkou (č.l. 14 - 15), Zmluva o spotrebiteľskom úvere (č.l. 16 - 20).

3. Súd doručil žalovanej žalobu s prílohami, poučeniami a výzvou na vyjadrenie dňa 29. 10. 2023 (č.l. 65). Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 13. 02. 2024, vykonal dokazovanie zo všetkých listinných dôkazov založených v spise a dospel k ďalej uvedeným skutkovým a právnym záverom.

5. Dňa 18. 04. 2017 bola medzi úpadcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 16), na základe ktorej úpadca poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5 000,- EUR s úrokovou sadzou 21,43 % ročne, splatný v 60 mesačných splátkach vo výške 136,49 EUR, prvá splátka splatná 15. 06. 2017, posledná splátka splatná 15. 05. 2022, celková čiastka na zaplatenie 8 189,40 EUR, RPMN: 22,78 %, priemerná RPMN: 15,12 %. Podľa prehľadu platobnej disciplíny k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXX XXX XXX (č.l. 10) žalovaná čerpala úver dňa 19. 04. 2017. Žalovaná úver nespĺcala riadne a včas, pričom žalobcovi neuhradila ani jednu splátku. Napriek niekoľkým upomienkam žalovaná dlh neuhradila. Konečný termín splatnosti úveru bol podľa zmluvy 15. 05. 2022. Preto otázka zosplatnenia úveru k 30. 09. 2022 v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok veriteľa bola pre toto konanie bezpredmetná a súd v konaní posudzoval dlh žalovanej z pohľadu jednotlivých splátok úveru.

6. Aby mohla byť pohľadávka veriteľa voči spotrebiteľovi priznaná v súdnom konaní, súd musí mať preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok pokiaľ ide o existenciu pohľadávky a jej uplatňovanie voči spotrebiteľovi. Kogentné právne normy upravujú právne dôsledky porušenia povinností na strane veriteľa pri uzavieraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pri výkone práv z nej vyplývajúcich, na ktoré súd musí prihliadnuť, a teda musí i posúdiť, či je pohľadávka voči spotrebiteľovi uplatňovaná v súlade so zákonom.

7. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka („OZ“) premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy („ZoSÚ“) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

11. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

12. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

13. Podľa § 7 ods. 20 písm. b) ZoSÚ na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť.

14. Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

15. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS („Smernica“), členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. 03. 2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takého správania dopustia. Cieľom uvedenej úpravy je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.

17. V rozsudku sp. zn. 23CoCsp/26/2020 z 30. 11. 2020 Krajský súd v Trnave uviedol, že ZoSÚ vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ „s odbornou starostlivosťou posúdiť

schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi informáciu len o výške svojich príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektoej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

18. Tvrdenia k skúmaniu bonity žalobca uviedol na pojednávaní dňa 13. 02. 2024 (viď. zápisnica). Uviedol, že veriteľ skúmal bonitu žalovanej. Zo žalovanou predložených dokladov vyplynul jej mesačný príjem vo výške 554,- EUR a náklady vo výške 288,51 EUR. Žalovanej tak zostala suma 265,49 EUR, pričom splátka úveru bola približne 136,49 EUR, a teda žalovaná ju bola schopná splácať. Z registra úverov a z registra CRIF pre žalovanú nevyplývali žiadne záznamy. Žalobca predložil na pojednávaní nasledovné dôkazy k skúmaniu bonity: výpis z registra úverov a z registra CRIF, dokument s výpočtom bonity, výpis z účtu syna žalovanej, potvrdenie zamestnávateľa o príjme žalovanej, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru a návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. V zmysle § 7 ods. 16 a ods. 17 ZoSÚ je žalobca povinný preukázať, že veriteľ pri poskytnutí spotrebiteľského úveru postupoval s odbornou starostlivosťou, najmä že zodpovedajúcim spôsobom skúmal schopnosť žalovanej splácať úver. Posudzovanie bonity je proces zhromaždenia a kvalifikovaného vyhodnotenia relevantných údajov o aktuálnej finančnej situácii konkrétneho klienta, ktorý je veriteľ povinný vykonať s odbornou starostlivosťou a obozretne a ktorého vykonanie s odbornou starostlivosťou je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Žalobca nepreukázal, že veriteľ s odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť žalovanej splácať úver v zmysle § 7 ZoSÚ. Podľa vyjadrenia žalobcu veriteľ pri skúmaní bonity žalovanej zohľadnil mesačné náklady žalovanej vo výške 288,51 EUR. Uvedená suma predstavuje sumu životného minima na žalovanú a jej neplnoletého syna, voči ktorému mala vyživovaciu povinnosť. V žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru predloženej na pojednávaní sú uvedené nasledovné údaje o nákladoch žalovanej: (i) minimálne výdavky: 288,51 EUR, (ii) dopytované výdavky: 0,00 EUR. Z uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že veriteľ vôbec nezisťoval skutočné náklady žalovanej na zabezpečenie jej základných životných potrieb (viď. dopytované výdavky: 0 eur), ale len použil sumu životného minima. § 7 ods. 20 písm. b) ZoSÚ v spojení s § 7 ods. 27 ZoSÚ však jasne ustanovuje, že na posúdenie schopnosti žiadateľa o úver splácať spotrebiteľský úver je veriteľ povinný použiť dostatočné a aktuálne informácie nielen o príjmoch, ale aj o výdavkoch žiadateľa. § 7 ods. 27 posledná veta ZoSÚ síce ustanovuje, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, avšak toto podľa názoru tunajšieho súdu nemožno vykladať tak, že veriteľ vôbec nemusí od žiadateľa o úver zisťovať výšku jeho skutočných životných nákladov, ale postačí vo výpočtoch zohľadniť len výšku životného minima. Citované zákonné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že veriteľ nesmie bez ďalšieho vziať do úvahy len žiadateľom uvedené náklady, ak tieto žiadateľ uviedol v nižšej výške, než je stanovené životné minimum (keďže je vysoký predpoklad nesprávnosti takého údaju).

Ak účelom posúdenia bonity je zistiť, či žiadateľ o úver bude skutočne schopný splácať poskytnutý úver, potom je vylúčené, aby veriteľ posudzoval bonitu bez akejkoľvek informácie od žiadateľa o úver o jeho reálnych nákladoch na základné životné potreby. Posudzovanie bonity bez elementárnych vstupných údajov o skutočných nákladoch žiadateľa o úver nemožno hodnotiť ako postup s odbornou starostlivosťou. Žalobca teda nepreukázal, že postupoval v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ v spojení s § 7 ods. 16, 17, 20 a 27 ZoSÚ. Naopak, súd mal z predložených listinných dôkazov za preukázané, že veriteľ postupoval v rozpore s uvedenými zákonnými ustanoveniami a neskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver, pričom v danom prípade išlo o hrubé porušenie povinností veriteľa posudzovať bonitu s odbornou starostlivosťou, a teda úver sa s poukazom na § 11 ods. 2 ZoSÚ druhú a poslednú vetu považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru samozrejme nespôsobuje zánik práva žalobcu na vrátenie dlžnej úverovej istiny. Z predloženého prehľadu platobnej disciplíny (č.l. 10) vyplýva, že žalovaná dosiaľ žalobcovi neuhradila žiadnu splátku. Z poskytnutej úverovej istiny 5 000,- EUR by teda zostávala na úhradu suma 5 000,- EUR. Je však potrebné zohľadniť zároveň to, že časť žalobou uplatnených splátok je premlčaná, a to konkrétne splátka splatná k 15. 11. 2019 a všetky staršie splátky. V zmysle § 54a OZ tieto splátky nemožno vymáhať, čo implikuje tiež nemožnosť ich priznania súdnym rozhodnutím. Pokiaľ ide o dĺžku premlčacej doby, žaloba bola podaná dňa 19. 05. 2023. K trojročnej premlčacej dobe (19. 05. 2020) súd pripočítal 76 dní, počas ktorých premlčacia doba neplynula s poukazom na zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v znení jeho novely zákonom č. 9/2021 Z. z. ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID-19. Zároveň súd zohľadnil rozhodnutie KS TT sp. zn. 28CoCsp/5/2023 z 30. 08. 2023, v zmysle ktorého premlčacia doba začína plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky. S ohľadom na vyššie uvedené závery predstavuje vymožitelný nárok žalobcu istinu mesačných splátok splatných za obdobie od 15. 12. 2019 do 15. 05. 2022, ktorá v súhrne predstavuje čiastku 3 148,63 EUR. V tejto časti preto súd žalobe vyhovel, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, a vo zvyšnej časti na základe záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre hrubé porušenie povinností pri skúmaní bonity žalovaného, v spojení s premlčaním vyššie uvedených splátok, žalobu zamietol, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

21. Žalobca na pojednávaní namietal, že pohľadávka nie je premlčaná, keďže bola zosplatnená na základe toho, že dlžník neplnil. Nedošlo k zosplatneniu podľa zmluvy, avšak pohľadávka bola zosplatnená vyhlásením konkurzu ex offo. Žalobca mal právo úver zosplatniť a toto právo by mohol využiť, ak by nedošlo k vyhláseniu konkurzu. K tomu súd uvádza, že podľa § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii („ZoKR“) vyhlásením konkurzu dochádza k zosplatneniu iba v tom čase nesplatených pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. V danom prípade však bol dohodnutý termín konečnej splatnosti 15. 05. 2022, a teda všetky splátky sa stali splatnými pred vyhlásením konkurzu. Preto § 46 ods. 1 ZoKR v danom prípade nie je aplikovateľný a vyhlásenie konkurzu nemalo na splatnosť dlhu žalovanej žiaden vplyv. Rovnako je bezpredmetné, že podľa zmluvy žalobca mohol úver zosplatniť pre nesplatenie splátky, keďže žalobca v konaní nepreukázal, a v podstate ani netvrdil, že by k zosplatneniu dlhu pre nesplatenie konkrétnej splátky platným a účinným právny úkonom žalobcu skutočne došlo. Súd preto túto argumentáciu žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

22. O trovách súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 55,79 %, keďže súd žalobcovi priznal istinu vo výške 3 148,63 EUR, pričom žalobca si v konaní uplatnil celkovo sumu 5 643,87 EUR (z čoho suma 643,87 EUR predstavuje uplatnenú zmluvnú pokutu, ktorá s poukazom na § 121 ods. 3 OZ nie je príslušenstvom pohľadávky, a teda túto sumu je potrebné zohľadniť vo výpočte úspechu v konaní). Žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 44,21 %. Žalobcovi teda patrí nárok na čiastočnú náhradu trov konania, a to v rozsahu 11,58 % ($55,79 - 44,21 = 11,58$ %), ktorý mu súd priznal vo výroku III. tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie možno podať na Okresný súd Dunajská Streda do 15 dní od doručenia tohto rozsudku (§ 362 CSP). Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd, ak CSP neustanovuje inak (§ 367 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Intervenient môže odvolanie podať za podmienok uvedených v § 360 CSP.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok uvedených v § 366 CSP. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak žalovaná dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú vykonateľným rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia v exekúcii.